

Тамо где је Господ, ту се све Његовом нетварном благодаћу и светлошћу преображава

Беседа Његове Светости Патријарха српског г. Порфирија одржана на Преображење Господње, 19. августа 2026. године у храму посвећеном том великом празнику на Пашином брду.

Браћо и сестре, драга духовна децо, ево дивног дана, ево великог празника који нас је сабрао. Ево Преображења Господњег, али ето и позива нама људима да и ми благодаћу Божјом, љубављу Његовом и својом скромном вером и недовољним подвигом будемо преображавани и преобращени.

Пред нама је гора Тавор и ми смо се успели заједно са Господом, који је повео са собом три своја ученика, три апостола: Петра, Јакова и Јована на гору Тавор. И као што ништа није случајно у животу Господа нашег, и као што ништа из Његовог живота не постоји, а да није повезано са људским родом, са нашим животима, са нама, тако и ово успињање на гору Тавор нам открива много тога. Најпре, добијамо одговор на питање ко је Господ. Добивамо одговор на то питање кроз светлост у којој се налазио и у којој се преобращен јавио својим апостолима, али и нама. Његово лице је било светлије од

светлости, али та светлост коју су видели апостоли, а коју и ми имамо могућност вером и животом у Цркви да видимо, није створена светлост, није од овог света. То је нетварна светлост која потврђује и открива то да је Господ Христос заиста Господ, да је Он Син Божји.

А притом чујемо и глас који вели: Ово је Син мој љубљени, Њега слушајте! (Мт 17,5). То је глас који нас опомиње да постоје многа правила, да постоји много оних који нам говоре шта треба да чинимо и који нас позивају на то да будемо њима послушни. Али само једно и истинско послушање нас води ка нашем преображају који се показује у конкретном животу као покајање, као одрицање од мржње, као покушај да не тражимо непрестано испуњење своје правде и своје логике. Открива се као смирење, пројављује се као молитва и као жива вера у нашим животима.

Постоји, дакле, само једна воља на коју смо позвани да је учинимо својом вољом и то исповедамо свакодневно у молитви Оче наш: Да буде воља твоја. То је воља Божја. Све остале воље, сва остала правила, све остале законе на које нас многи позивају, макар споља изгледали и дивни, и честити, и препуни правде и разумевања и милосрђа, морају бити измерени и одмерени, морају се проверити вољом на коју нас позива на гори Тавору сам Бог, вољом Божјом, то јест вољом Христовом. А Његова воља јесте воља Оца Његовог и Оца нашег, и што је најважније, воља Његова нас позива у живот који је у складу са нашом природом. Све остале воље на које нас позивају многи разни људи јесу воља људска, воља палог човека, а то значи, опет понављам, ма колико оне биле одевене у форму савршенства, оне ипак имају у себи клицу болести, а то значи да то није воља која је у складу са нашом природом. Онда када живимо по вољи Божјој и онда када смо у преображеној светлости Господа нашег на гори Тавору, ми не само да смо здрави и исправни, него надилазимо своју природу.

Могуће је, како вели и подсећа Свети Максим Исповедник, да живимо у складу са нашом природом, по природи, али исто тако када падамо, падамо противприродно, а позвани смо да живимо натприродно. Чим смо позвани, значи да је то и могуће. А ево, данашњи празник то открива. Јер не би случајно тројица апостола, гледајући преображеног Господа, преображену Његову људску природу и преображену творевину, изговорили: Да направимо три сјенице: једну за тебе, Господе, и још две за двојицу који су са тобом, за Мојсија и за Илију. Они тим речима потврђују да је Господ Спаситељ, јер је у Старом Завету откривено да ће Мојсије и Илија при другом Христовом доласку бити уз Господа када дође и када буде предстојао велики, последњи

суд. Не би узалуд рекли тројица апостола: Да сачинимо три сјенице и да останемо и ми овде са вама, добро нам је овде бити.

Међутим, иако је природна та жеља и потреба тројице апостола да буду тамо где је мир, где је љубав, где је савршенство, где је хармонија, Господ вели да није дошао само због тројице или неколицине, него да је дошао да читав свет буде преображен и да читав свет има потребу за Њим. Стога се, сишавши са горе Тавора, спустио у подножје те горе где су многи очекивали Њега, Његову љубав и Његову исцелитељску моћ. Док је Он био на врху горе, апостоли су својим силама и снагама покушавали да исцеле једног и телом и душом болесног, али нису имали успеха, јер је био одсутан Господ, била је одсутна Његова сила и моћ. Тек кад се Он спустио, када је Он оприсутнио себе и све оно што јесте Његово, а изнад свега и пре свега љубав и све оно што из љубави происходи, десило се чудо, десио се преображај болесног и духом и телом.

Дакле, тамо где је Господ, где год да је Он, ту се све преображава и ми не само да имамо шансу да будемо преображени, него треба само да се потрудимо да не чинимо ништа што ће спречити Господа да Његова љубав дејствује, да Његова преображавајућа сила преображава, избавља и исцељује, да не учинимо ништа што ће спречити Господа да нас воли, да нас грли и да нам прашта. То значи да треба да се потрудимо да никада не одустанемо од своје вере и да знамо да све што јесмо и што имамо јесте кап у океану вредности и љубави Божје. Све остало пред Господом није ништа. Њега када имамо, имамо све. А све ако имамо, а Њега немамо, сиромашни смо и немамо ништа.

Зато, браћо и сестре, нека би Господ дао да на данашњи дан разумемо да смо створени да будемо савршени, да будемо обожени, обожени нетварном благодаћу и светлошћу Божјом која је ту са нама и у нама. Потребно је да отворимо душу, да верујемо, имамо поверење у љубав Његову и да му вапимо: Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј нас! Господе Исусе Христе, Сине Божји, помилуј ме грешног, или: ...помилуј ме грешну. А теби Господе, нека је слава, сада, увек и у векове векова. Амин.

spc.rs